

Dette betyder, at Afgiften stiger 97 Øre for en Flaske Taffelakvavit og 86 Øre for en Flaske Brændevin. Samtidig bestemmes det, at der foretages en *Efterbeskatning* i Detailhandelen m. v. af de tilstedeværende Beholdninger, hvorved man ligesom for Tobaksvarernes Vedkommende benytter afrundede Satser.

Loven traadte i Kraft straks og har Gyldighed til Udgangen af *Juni 1940*, det samme Tidspunkt, paa hvilket de øvrige midlertidige Told- og Forbrugsafgifter udløber.

Under Sagens Behandling i *Folketinget* paapegede *Himmelstrup* (V.), at der maaske kunde have været Grund til at prøve noget nyt fremfor at indskrænke sig til en Forhøjelse af Afgiften paa Varer, som i Forvejen var højt beskattet. I Norge var der indført en Skat paa *mineralske Vand*e samt en *almindelig Omsætningssskat* paa Varer. Han kritiserede tillige, at man vilde forbyde Hjemmebrygning af Øl, hvilket Finansministeren derefter erklærede, at han kunde give Afkald paa. Som Forholdene laa, vilde Venstre gaa med til de foreslaaede Forhøjelser, men uden at tage noget Medansvar for Enkelt-heder, da der ikke kunde blive Tid til en indgaaende Behandling af Lovforslaget. *Korsgaard* (K. F.) mente, at man kunde have set Tiden an lidt endnu, før der stilledes Krav om saa store Forhøjelser, som Rigsdagen var blevet stillet over for baade paa de direkte og de indirekte Skatters Omraade. Ogsaa Det konservative Folkeparti vilde dog acceptere Lovforslaget, naar det nu engang var fremsat, men det var en Hensynsløshed over for Tobakshandlerne, at man helt havde standset Tobakssalget i flere Dage. *Hartel* (B.) kunde stemme for Lovforslaget. Han vilde dog gerne vide, om Tobakshandlerne kunde gøre Regning paa at faa Skatteforhøjelserne godtgjort for Varer, de havde paa Lager, hvis Forhøjelserne senere bortfaldt. Dette mente Finansministeren, man kunde vente med at diskutere, til det viste sig, at man kunde lade Forhøjelserne falde bort. *Gregersen* (D. R.) stillede sig velvilligt til Lovforslaget, da det drejede sig om Varer som Spiritus og Tobak m. v. og hans Parti gerne vilde understøtte Finansministeren i hans Bestræbelser for at tilvejebringe de Midler, der skulde bruges, ved Skatter fremfor gennem Laan. *Aksel Larsen* (D. K.) anerkendte vel ogsaa, at man gik Skattevejen, men han maatte modsætte sig, at Midlerne tilvejebragtes gennem Forbrugsafgifter, som vilde fordyre Befolkningens Forbrug og samtidig medføre en Stigning i Arbejdsløsheden, foruden at de handlende kom ud for Vanskeligheder. *Frits Clausen* (N. A.) kunde heller ikke give Lovforslaget Til-